

Spoštovani farani!

Za nami je največji praznik cerkvenega leta in še vedno po cerkvah odmevajo velikonočne pesmi o Kristusovi zmagi nad grehom in smrtjo. Velikonočni čas je zares odlična priložnost, da se še bolj približamo Jezusu. Kot je on premagal greh in hudega duha, ga moramo tudi mi. Zato moramo biti vedno ponižni, budni ter odporni proti vsemu hudemu. Vse to smo lahko, če se zatopimo v prebiranje božje besede in v molitev.

Velikonočni čas pa je tudi čas opogumljanja. Velika noč nas namreč spominja, da naše trpljenje in preizkušnje imajo svoj konec. Nekatere se bodo končale zelo hitro, druge bodo trajale dlje – celo do našega srečanja z Gospodom iz »obličja v obličje«. Kakorkoli že, zaupamo, da bo vsemu hudemu sledila veličastna velika noč. Naša velika noč! Bog nas ne bo zapustil.

Tako kot ni zapustil Marije. Prav z njo bomo preživljali letošnji maj. V teh majniških dneh

bodo marsikje skozi zgarane dlani drsele jagode rožnega venca. Molilce bodo umirjale, rožni venec pa bo prinašal blagoslov vsem, ki jim bo namenjen. »Možje delajo od jutra do večera,« pravi stari pregovor, »ženino delo pa ni nikoli končano.« Je kakšna ženska kdaj bolj živela te besede kot Devica Marija!? Za svojo družino dela že dva tisoč let, a njeno delo še vedno ni končano. Ne bo se ustavila ali si odpočila za kakšen dan, dokler ne bo njen sin Jezus prišel v slavi in pripeljal k sebi vse svoje brate in sestre. Marija kot vsaka dobra mati izkoristi vsako priložnost, da nam pomaga jasneje videti Jezusa, premagati naše težave in rasti v medsebojni ljubezni. Vso svojo družino želi videti mirno, združeno in srečno.

Jasno je, da Marija ni tako čaščena zaradi svoje izobrazbe, položaja v družbi ali zaradi svojega bogastva. Že stoletja jo častimo, ker je nosila Jezusa – tako tistih devet mesecev pod srcem kot tudi vse življenje v svojem srcu. Kdo je bolje poznal Jezusa, kdo ga je bolj opazoval in bolj natančno premišljal o njegovih besedah kot Marija? Nihče.

Ko molimo rožni venec, se lahko pridružimo Mariji pri razmišljanju in čaščenju Jezusovih skrivnosti. Marija stalno moli za nas in z nami, da bi se lahko približali Jezusu. Uči nas, kako naj ga vsak dan nosimo v svojem srcu. Želi nam pokazati, kako naj se mu predamo z vedno globljo vero. Nič je bolj ne razveseli kot naša povezanost z Jezusom. Ti visoki cilji nas ne bi smeli presenetiti; konec koncev je naša mati.

Velikonočno praznovanje naj torej po Marijini priprošnji tudi po velikonočnem času odmeva v našem življenju. Velikonočna in marijanska drža – dva stebra, ki nas naj spremljata v življenju in pomagata ohranjati ravnotežje na poteh, po katerih hodimo z-za Gospodom v vsakdanjem življenju.

p. Jože, župnik

%%%

Šmarnice - Šmarnična pobožnost

Dva meseca v letu še posebej zaznamuje marijanska pobožnost – majnik šmarnice in oktober rožni venec. Otrokom – veroukarjem so blizu še posebej šmarnice; tudi pri nas jih bomo v mesecu majniku obhajali ob 19h. Marijine pesmi: O Marija, o Marija… Marija, ti mati si moja… Na poti skozi življenje… in druge bo spremljalo tudi lepo šmarnično branje o našem svetniškem kandidatu blaženem Alojziju Grozdetu. Priložnost bo tudi za to, da bomo sv. mašo spoznavali bolj od blizu (večkrat bo šmarnična pobožnost združena s sv. mašo). Otroci in veroukarji – pridite, da bomo skupaj častili majniško Kraljico.

Prvo sveto obhajilo

To je vsakič lep župnijski praznik. Obhajali ga bomo 21. 5. pri pozni sv. maši. Lep je, ker bo od tega dne 13 mladih kristjanov smelo prejemati obhajilo – Jezusa, navzočega pod to okroglo belino, pod podobo kruha, v katerem se nam vsega daje. S prvoobhajanci in njihovimi družinami se ga veseli vso farno občestvo. Glede neposredne priprave na praznovanje se bomo s starši prvoobhajancev še posebej dogovorili.

Binkošti

Praznik prihoda Sv. Duha, ki vodi Cerkev in nas v njej, zaznamuje binkoštni dogodek. Obhajamo ga 50 dni po veliki noči in se tako tudi končuje velikonočni čas. Pri podružnični cerkvi sv. Duha na Rodnem vrhu bomo 28. 5. ob 10h obhajali duhovsko žegnanje. Ker bo prvič – bo sv. mašo

daroval domači župnik p. Jože. To svetišče poleg faranov iz vseh delov župnije privabi tudi številne druge. Tamkajšnje oltarno občestvo pa nas po slovesnosti tudi rado pogosti z domačimi dobrotami.

Trojiška nedelja

Prva nedelja po končanem velikonočnem praznovanju je nedelja sv. Trojice in župnijsko-trojiško žegnanje. Obeležili jo bomo 4. rožnika-junija. Slovesno sv. mašo bo daroval minoritski provincial p. Milan Kos; spremljal ga bodo domači cerkveni zbor. Trojiško žegnanje omenjamo že v majniškem župnijskem listu, ker bo naslednji – junijski izšel prav na trojiško nedeljo. Žegnanje bomo »dopolnili« tudi s telovsko procesijo (Telovo bo v četrtek po nedelji sv. Trojice). Že na tem mestu lepo povabljeni k sodelovanju: pomočniki pri procesiji, domača godba z ubrano glasbo in DPŽ Podlehnik z dobrotami iz domače kuhinje. V znamenju sv. Trojice (vedno, kadar se pokrižamo) naj se začenjajo in končujejo vsi naši dnevi in vsa naša prizadevanja-opravila.

Šmarnice: spomin sladak
mojega detinstva. Bosi
trgali smo vsak dan v rosi
za oltarčke cvetni slak.

Kje si tiste vere vir?
Grebel bi te z golo roko.
Kaj si že tako globoko,
da ne najdem te nikjer?

Alojz Gradnik

Odgovarja: p. Jože Petek, župnik
e-naslov: joze.petek@rkc.si , telefon: 031 338 191